

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2855/2017
07.12.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Штрбац, адвокат из ..., против туженог „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Милан Савић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 109/2017 од 12.07.2017. године, у седници одржаној 07.12.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 109/2017 од 12.07.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду П1 461/16 од 06.04.2017. године, у првом ставу изреке, одбачена је тужба поднета суду 29.03.2016. године од стране тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је засновао радни однос на неодређено време код туженог на пословима возача теретног возила почев од 01.12.2014. године и који је трајао закључно са 14.10.2015. године, што би тужени био дужан да призна и трпи. У другом ставу изреке, одбачена је тужба и првостепени суд се огласио апсолутно ненадлежним за поступање у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да га пријави код надлежних фондова обавезног социјалног осигурања за период од 01.12.2014. године па закључно са 14.10.2015. године и обезбеди му сва права из радног односа за исти период. У трећем ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведеног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 408. у вези члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд

пази по службеној дужности. Такође, нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка на које се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 01.12.2014. године почео да ради код туженог и обављао је послове возача теретног возила. Пре ступања на рад странке нису потписале уговор о раду. Тужилац је више пута захтевао од туженог да закључе уговор о раду и да га тужени пријави код надлежних служби. Најзад су, дана 15.10.2015. године, странке закључиле уговор о раду на одређено време у трајању од шест месеци, односно до 15.04.2016. године. Тог истог дана тужилац је пријављен као запослени. Након тога се тужилац обраћао туженом ради регулисања стажа осигурања. Због неисплаћивања аконтација зараде, а на свој захтев, тужилац је престао да ради код туженог у новембру месецу 2015. године и 08.12.2015. године је, код надлежног фонда за пензијско и инвалидско осигурање, одјављен као осигураник. Тужбу је поднео 29.03.2016. године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак изнет у побијаном решењу.

Одредбом члана 195. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05 ... 75/14), прописано је да против решења којим је повређено право запосленог или када је запослени сазнао за повреду права, запослени, односно представник синдиката чији је запослени члан ако га запослени овласти, може да покрене спор пред надлежним судом. Одредбом става 2. истог члана, прописано је да је рок за покретање спора 60 дана од дана достављања решења, односно сазнања за повреду права.

У конкретном случају тужилац је за повреду права сазнао најкасније дана 08.12.2015. године, када је одјављен као осигураник, а тужбу је поднео 29.03.2016. године. Код таквог стања ствари, правилан је закључак нижестепених судова да је неблаговремен тужбени захтев за утврђење постојања радног односа од 01.12.2014. године до 14.10.2015. године. Такође је правилан закључак нижестепених судова о одлуци која се односи на захтев за обавезивање туженог да пријави код надлежних фондова социјалног осигурања и обезбеди му сва права из радног односа за означени период, имајући у виду да се ради о акцесорном захтеву у односу на тужбени захтев за утврђење постојања радног односа. Стога се ревизијом неосновано истиче да је у конкретном случају погрешно примењено материјално право.

На основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић